

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 6 februari 1945 kl. 4 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 453) med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke, m. m., såvitt propositionen hänvisats till lagutskott.

Genom en den 12 januari 1945 dagtecknad proposition, nr 14, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att
dels antaga följande förslag till

L a g

angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 453) med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke.

Härigenom förordnas, att lagen den 30 juni 1943 med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke, vilken gäller till och med den 30 juni 1945¹, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1947.

dels ock å riksstaten för budgetåret 1945/46 under nionde huvudtiteln anvisa

- 1) till Kurser för virkesmätare m. m. ett anslag av 10 000 kronor; samt
- 2) till Kostnader för virkesmätning ett förslagsanslag av 80 000 kronor.

Propositionen har, såvitt angår anslagsfrågan, hänvisats till jordbruksutskottet samt i övrigt hänvisats till lagutskott och tilldelats andra lagutskottet.

I 1 § lagen den 30 juni 1943 (nr 453) med vissa bestämmelser om mätning av ved och annat virke stadgas, att Kungl. Maj:t äger, då särskilda skäl därtill äro, förordna, att inom riket eller viss del därav mätning av ved eller annat virke skall, där mätningen är avsedd att ligga till grund för bestäm-

¹ Se SFS 1944: 72.

mande av vederlag för virket eller för fastställande av annan ersättning såsom kostnad för transport av virket, utföras i enlighet med föreskrifter som meddelas av Kungl. Maj:t eller myndighet Kungl. Maj:t bestämmer. Om förhållandena därtill föranleda må förordnandet jämväl innefatta, att mätningen skall, där så påfordras av den vars rätt beröres av mätningen, utföras av virkesmätare, som av Kungl. Maj:t eller myndighet Kungl. Maj:t bestämmer därtill erhållit tillstånd (auktorisation). Finnes visst slag av virke böra undantagas från förordnande som här avses eller påkallas eljest av förhållandena inskränkningar, skola därav föranledda begränsningar i förordnandet göras. För särskilda fall må undantag från meddelat förordnande medgivas av myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer. I 1 § har vidare upptagits en definition av begreppet mätning av virke. Enligt denna förstås med mätning av virke dels bestämmande genom räkning och mätning av virkets stycketal och dimensioner eller, där virket mätes i travat mått, av antalet och dimensionerna av de staplar, travar eller vältor vari virket upplagts, dels ock bedömande, huruvida och i vad mån virket är behäftat med fel samt vilken hänsyn därtill skall tagas, ävensom av virkets beskaffenhet i övrigt.

Jämlikt 2 § må auktorisation som virkesmätare meddelas allenast den som vunnit nödig erfarenhet om virkesmätning. Auktorisation kan begränsas att avse visst område eller på annat sätt inskränkas och kan när som helst återkallas. Virkesmätningsförening och annan sammanslutning med liknande syfte må, om så prövas lämpligt, erhålla auktorisation som virkesmätare. I så fall skall på sammanslutning ankommande mätningsarbete utföras av mätningspersonal som är anställd i sammanslutningens tjänst. I 2 § stadgas vidare om avgivande av skriftlig försäkran av mätningspersonal att efter bästa förstånd och samvete med oväld och redlighet utföra anförtrodda uppdrag.

Enligt 3 § skall över vad vid mätningsförrättning förekommit upprättas skriftlig handling, s. k. mätbesked. Föreskrifter angående gäldande av kostnader, som uppkomma i anledning av mätningsförrättning, skola meddelas av Kungl. Maj:t.

Tillsyn över mätningsarbetets fullgörande skall utövas av myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer (4 §).

I 5 § meddelas föreskrifter om klagan över auktoriserad mätning och i 6—8 §§ ha upptagits straffbestämmelser.

Enligt 9 § må närmare föreskrifter angående tillämpningen av ifrågavarande lag meddelas av Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer.

Förevarande lagstiftning, vars giltighet ursprungligen var begränsad till den 1 juli 1944, gäller enligt lagen den 10 mars 1944 (nr 72) till och med den 30 juni 1945.

I kungörelser den 15 oktober 1943 (nr 754) och den 31 december 1943 (nr 944) har Kungl. Maj:t meddelat förordnande som avses i 1 § av lagen ävensom vissa tillämpningsföreskrifter. Skogsstyrelsen har härigenom förordnats såsom tillsynsmyndighet.

I skrivelse den 28 september 1944 har skogsstyrelsen hemställt, att förenämnda lag den 30 juni 1943 måtte givas fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1947.

Över framställningen ha efter remiss utlåtanden avgivits av statskontoret, kommerskollegium, domänstyrelsen, statens bränslekommission, statens pris-kontrollnämnd, Västernorrlands och Jämtlands läns samt Norrbottens och Västerbottens läns handelskammare, Sveriges skogsägareföreningars riksförbund, Sveriges skogsägareförbund, virkesmätningsrådet, Sydsvenska virkesföreningen, Södra Sveriges virkesmätningsförening u. p. a. och Träindustrier-nas branschorganisation. Kommerskollegium har överlämnat yttrande från Sveriges industriförbund. För innehållet i skogsstyrelsens framställning ävensom de däröver avgivna yttrandena hänvisas till s. 12—16 i propositionen.

Föredragande departementschefen, statsrådet Pehrsson-Bramstorp, har i propositionen anfört:

»De skäl, som föranledde ifrågavarande lagstiftning, torde alltjämt äga giltighet. Härtill kommer att, såsom skogsstyrelsen framhållit, det är ett betydande allmänt intresse att en objektiv, enhellig mätning av virke kommer till stånd. Lagen, vars tillämplighet upphör den 30 juni 1945, synes därför böra givas fortsatt giltighet. Skogsstyrelsen har hemställt att lagstiftningen måtte förlängas på två år eller till och med den 30 juni 1947. Denna framställning har tillstyrkts av nära nog samtliga de i ärendet hörda myndigheterna och sammanslutningarna. Såsom i flera utlåtanden framhållits, synes man böra räkna med statliga ingripanden på ved- och virkesmarknaden under åtskillig tid efter det pågående krigets slut. Enligt vad bränslekommissionen uttalat kan den ved, som avverkas under innevarande bränsleår, sålunda i viss utsträckning komma att levereras till förbrukare först under bränsleåret 1946/47. Redan på grund härav torde en förlängning av lagen under ytterligare två år vara motiverad. För åstadkommande av en objektiv, enhellig mätning av virke är därjämte av betydelse, att lagstiftningen får gälla så länge att densamma kan förväntas inverka gynnsamt på den framtida utvecklingen å detta område. I likhet med skogsstyrelsen finner jag därför att lagen bör givas fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1947.»

Lagrådet har lämnat lagförslaget utan erinran.

Utskottet har vid granskning av det genom propositionen framlagda lagförslaget icke funnit anledning till erinran mot detsamma och får därför hemställa,

Utskottet.

att riksdagen måtte bifalla förevarande lagförslag.

Stockholm den 6 februari 1945.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit
från första kammaren: herrar *Norman, Linder, Forslund, Olof Carlsson, Björkman, Englund, Wahlund* och *Gunnar Andersson*;
från andra kammaren: herrar *Olovson* i Västerås, *Pettersson* i Hällbacken, *Ryberg, Nilson* i Eskilstuna, *Hermansson, Holm, Hagård* och *Larsson* i Östersund.